

Єлецьких Світлана Яківна
*доктор економічних наук, професор,
завідувачка кафедри фінансів, банківської справи
та підприємництва,*

Донбаська державна машинобудівна академія

Колюбаєва Катерина Павлівна

студент,

Донбаська державна машинобудівна академія

Чуйко Аліна Андріївна

студент,

Донбаська державна машинобудівна академія

DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-579-5-38>

РЕЗЕРВИ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ ЯК ДЖЕРЕЛО РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ

В умовах розвитку нових форм господарювання, поширення економічних зв'язків між суб'єктами підприємницької діяльності, а також ускладнення внутрішніх виробничих і економічних взаємин, вирішальним фактором стає економія усіх видів ресурсів. Це один з найбільш раціональних шляхів розвитку виробництва, що дозволяє шляхом економічного росту на основі комплексної системи досягти економії матеріальних, трудових, фінансових ресурсів і їх раціонального використання [1–7].

Посилення ролі і значення раціонального ресурсокористування висуває число першочергових проблему підвищення результативності управління процесом ресурсозбереження. Її вирішення пов'язане з реалізацією функції аналізу і розробкою методичних рекомендацій щодо оцінки ресурсозбереження на торговельних підприємствах та управління у сучасних умовах господарювання (акціонерні товариства, асоціації, об'єднання різного виду, малі підприємства, пайовий капітал).

Ресурсозбереження передбачає комплекс заходів, спрямованих на скорочення втрат сировини, матеріалів, енергії, часу та трудових витрат при збереженні або підвищенні рівня виробництва. Одним із ключових шляхів реалізації політики ресурсозбереження є виявлення та ефективного використання внутрішніх резервів підприємства. Саме резерви використання ресурсів виступають важливим джерелом зниження собівартості продукції, підвищення продуктивності праці та поліпшення фінансових результатів діяльності підприємств [2; 3].

Аналіз резервів передбачає комплексне дослідження всіх етапів виробничо-господарської діяльності – від постачання ресурсів до реалізації готової продукції та утилізації відходів. Виявлення таких резервів можливе шляхом удосконалення технологічних процесів, оптимізації структури виробництва, впровадження інноваційних технологій, сучасних методів управління та цифрових рішень.

Дослідження резервів використання ресурсів дозволяє визначити потенційні можливості оптимізації виробничих процесів, зменшення втрат, упровадження інноваційних технологій та удосконалення системи управління ресурсами. Саме тому актуалізується необхідність комплексного аналізу резервів як джерела підвищення ефективності функціонування підприємства.

Оцінка стану ресурсокористування і ресурсозбереження можлива на окремих рівнях (макроекономічний; галузевий; регіональний; мікроекономічний) і принципах [4–6]:

а) узгодження економічних інтересів: індивідуальних, флективних (корпоративних), регіональних і загальнодержавних, дотримання якого забезпечує необхідну мотивацію задоволення першочергових потреб суспільного розвитку;

б) системність, дотримання якого забезпечує наявність зворотних зв'язків у системі управління і дає можливість вчасно й ефективно реагувати на зміни в економіці, пов'язані з розвитком науково-технічного прогресу;

в) з'єднання державного регулювання і ринкового саморегулювання економічних процесів. Дотримання його дає можливість використовувати механізм конкуренції щодо

підвищення ефективності виробництва, коригувати економічні процеси відповідно до довгострокової стратегії розвитку економіки України в цілому.

У результаті проведення аналізу існує можливість розробити і реалізувати систему заходів, спрямованих на ліквідацію нераціональних витрат за рахунок поліпшення використання усіх видів ресурсів.

Від об'єктивності і точності оцінки результатів діяльності підприємств багато в чому залежить ефективність роботи з удосконалення систем управління як на макро-, так і на мікрорівні. Складність такої оцінки полягає в тім, що самі показники роботи підприємств найчастіше виявляються досить суперечливими. У цьому зв'язку для всебічної оцінки діяльності господарського об'єкта найбільш значимі фінансово - економічні показники в процесі аналізу результатів роботи підприємств пропонується об'єднати в один інтегральний показник» [4]. Використання показників ресурсоемності і ресурсозбереження в практиці аналізу і прогнозування сприяє розширенню можливостей суб'єкта господарювання, у маневруванні усіма видами ресурсів; розвитку завзяття конкретних виконавців, ощадливому використанню ресурсів і отриманих коштів. Наявність зовнішніх і внутрішніх резервів обумовлює раціональне використання ресурсів. Під резервами ресурсозбереження потрібно розуміти і вишукувати варіанти зниження споживання ресурсів на цілі, що не дають позитивних результатів. Резерви є результатом між фактичним досягнутим станом використання ресурсів і можливо більш повним к використанням. Резерви є джерелом ресурсозбереження. Дослідження резервів використання ресурсів як джерела ресурсозбереження є важливим теоретичним і практичним завданням, яке сприяє підвищенню ефективності функціонування підприємств в умовах нестабільного економічного середовища та дефіциту ресурсів. На основі наведених підходів до встановлення сутності ресурсозбереження з урахуванням визначених особливостей у ресурсозабезпеченості торгівлі проведено систематизацію резервів за джерелами ресурсозбереження у табл. 1.

Резерви використання ресурсів як джерело ресурсозбереження

Вид ресурсів торго-вельного підприємства	з позиції ресурсозбереження	з позиції ресурсозбереження як умови	з позиції ресурсозбереження як результату
Фінансові	<ol style="list-style-type: none"> 1. Своєчасність надходження документів за розрахунками. 2. Своєчасність здійснення платежів за отримані кредитні ресурси. 3. Наявність на підприємстві документального підтвердження матеріально-відповідальної особи. 4. Впровадження комерційної таємниці на підприємстві. 5. Зниження впливу фінансових ризиків. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність програм соціальної підтримки кадрів. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Обсяг чистого прибутку.
Матеріально-технічні	<ol style="list-style-type: none"> 1. Зменшення втрат при зберіганні запасів 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оновлення основних засобів підприємства 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Зростання фондоддачі, фондоозброєності підприємства.
Інформаційні	<ol style="list-style-type: none"> 1. Перевірка достовірності інформації та джерел її надходження 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність сучасних ППП для управління ресурсами підприємства 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Пришвидшення обробки фінансової інформації, прискорення прийняття фінансових рішень щодо ресурсозбереження.
Трудові	<ol style="list-style-type: none"> 1. Оптимізація чисельності персоналу. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Наявність доплат та премій за впровадження ресурсозберігаючих заходів на кожному підрозділу підприємства. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Зростання продуктивності праці.

Джерело: складено авторами на основі [5–7]

Отримати результати аналізу дозволять спрогнозувати систему заходів спрямованих на поліпшення діяльності суб'єктів господарювання за рахунок більш раціонального використання усіх видів ресурсів.

Інтереси суб'єктів підприємницької діяльності всіх форм власності лежать в площині двох стадій кругообігу коштів, тобто в сфері виробництва й у сфері обігу. Протягом перехідного періоду найважливішими факторами стабілізації економіки є прискорення оборотності коштів та оптимізація співвідношення тривалості їх перебування в зазначених сферах. Використовуючи ці фактори за інших рівних умов можна вивільнити частину оборотних коштів і використати їх як джерело інвестицій для розширення виробництва в процесі його диверсифікації [7].

У результаті дослідження встановлено, що резерви використання ресурсів відіграють важливу роль у формуванні системи ресурсозбереження на підприємстві. Ключовими напрямками реалізації резервів ресурсозбереження є: удосконалення технологічних процесів, впровадження енерго- та матеріалозберігаючих технологій, оптимізація структури виробничих витрат, зменшення витрат і відходів, а також підвищення рівня організації виробництва та трудової дисципліни. Значний потенціал має також використання сучасних інформаційних систем та цифрових інструментів для моніторингу, аналізу та прогнозування ефективності використання ресурсів.

Література:

1. Гончаров В. М. Економіка підприємства: навч. посіб. Харків: ХНЕУ, 2018. 384 с.
2. Герасимчук З. В. Управління ресурсним потенціалом підприємства : монографія. Луцьк: Східноєвроп. нац. ун-т, 2017. 312 с.
3. Єгорова О. В. Ресурсозбереження як фактор підвищення ефективності господарської діяльності підприємств. *Економіка та держава*. 2020. № 2. С. 45–49.
4. Онищенко С. В. Ресурсозбереження на підприємствах: теорія, методологія, практика : монографія. Харків: ХНЕУ, 2019. 312 с.

5. Чумак Л. Ф. Резерви підвищення ефективності використання ресурсів підприємства. *Науковий вісник ОНЕУ*. 2021. № 9. С. 90–96.
6. Шкарлет С. М. Інноваційний розвиток підприємств в умовах сталого розвитку: монографія. Чернігів : ЧНТУ, 2020. 245 с.
7. Яременко О. Л. Проблеми ресурсозбереження в промисловості України. *Економічний простір*. 2020. № 164. С. 88–94.